ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

13. september 2010 *

Kohtuasjas T-452/04,

Éditions Odile Jacob SAS, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindajad: advokaadid W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel ja L. Eskenazi,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet ja F. Arbault, hiljem A. Bouquet ja O. Beynet

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

keda toetavad

Wendel Investissement SA, asukoht Pariis, esindajad: advokaadid C. Couadou ja M. Trabucchi, hiljem advokaadid M. Trabucchi ja F. Gordon,

ja

Lagardère SCA, asukoht Pariis, esindajad: esialgu advokaadid A. Winckler, I. Girgenson, S. Sorinas Jimeno ning hiljem advokaadid A. Winckler, F. de Bure ja J.-B. Pinçon,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 30. juuli 2004. aasta otsus (2004) D/203365, mis puudutab Wendel Investissement'ile antud nõusolekut omandada võõrandatud varad kooskõlas komisjoni 7. jaanuari 2004. aasta otsusega 2004/422/EÜ, millega kuulutatakse koondumine ühisturu ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga kokkusobivaks (juhtum COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP (ELT L 125, lk 54)),

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees A. W. H. Meij, kohtunikud V. Vadapalas ja L. Truchot (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik T. Weiler,

arvestades kirjalikus menetluses ja 28. jaanuari 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Vivendi Universal SA (edaspidi „VU") otsustas 25. septembril 2002 võõrandada kirjastuse varad, mis Euroopas kuulusid tema tütarettevõtjale Vivendi Universal Publishing SA (edaspidi „VUP").

2 Lagardère SCA näitas üles oma huvi nende varade, mis koosnesid VUP aktsiate kontrollpakist ja varadest (edaspidi „sihtvara"), omandamise vastu.

3 Siiski selgus, et VU koostatud võõrandamise ajakava, mille kohaselt sooviti sihtvara võõrandada ja selle eest võimalikult lühikese aja jooksul tasu saada, ei olnud vastavuses asjaajamise ajagraafikuga, mis pädeval konkurentsiametil sellele kavandatavale omandamisele loa andmiseks kulub.

4 Lagardère palus seega Natexis Banques Populaires SA-d (edaspidi „NBP") teda ühe tema tütarettevõtja vahendusel asendada selliselt, et see omandab VUP-lt ajutiselt sihtvara, ning hiljem, kui Lagardère on sihtvara kavandatavale omandamisele heaks-kiidu saanud, võõrandab selle talle edasi.

5 NBP nõustus oma 8. oktoobri 2002. aasta kirjaga Lagardère'i palvega.

6 Lagardère ja NBP esitasid NBP-poolsed sihtvara omandamise peamised tingimused Euroopa Ühenduste Komisjonile, kes need heaks kiitis.

7 Seejärel esitas Lagardère VU-le pakkumise sihtvara omandamiseks, milles oli sätestatud, et Lagardère'i asendab NBP või mõni selle kontserni üksustest.

8 VU nõustus 29. oktoobril 2002 sihtvara võõrandamisega Lagardère'ile.

9 Investima 10 SAS, mis on Ecrinvest 4 SA 100-protsendilise osalusega tütarettevõtja, mis omakorda on Segex Sarli 100-protsendilise osalusega tütarettevõtja, mille üle omab NBP 100-protsendilise kontrolli, allkirjastas 3. detsembril 2002 VUP kasuks lubaduse omandada sihtvara.

10 Samal päeval sõlmisid Segex ja Ecrinvest 4 Lagardère'iga võõrandamislepingu (edaspidi „võõrandamisleping"), millega lubati Lagardère'il (Ecrinvest 4 kaudu), pärast kavandatavale koondumisele komisjoni heakskiidu saamist omandada Investima 10, kes on sihtvara omanik, tingimusel et VUP täidab omalt poolt eespool viidatud lubaduse. Lagardère maksis Segexile, kes on Ecrinvest 4 kogu aktsiakapitali moodustavate aktsiate omanik, osaluse eest ostuhinna ette.

11 VUP täitis omalt poolt 20. detsembril 2002 Investima 10 lubaduse sihtvara omandamiseks ning viimane sõlmis samal päeval VUP-ga sihtvara omandamise lepingu.

12 NBP avaldas samal päeval järgmise pressiteate:

„NBP omandab kõik võõrandatud varad eesmärgiga need konkurentsiametilt loa saamisel [Lagardère'ile] edasi võõrandada.

Sellest päevast alates kuuluvad VUP varad äriühingule Investima 10, mis kuulub 100-protsendiliselt kaudselt NBP-le.

See juhatuse ja järelevalvenõukoguga aktsiaselts muutub võõrandatud varadest koosnevate äriühingute emaettevõtjaks.

[…]”.

13 Võõrandamislepingu artikli 4 lõike 1 kohaselt:

„ii) [Segex] tagab Ecrinvest 4 kohustuste täitmise ning Ecrinvest 4 võtab endale kohustuse, et:

[…]

c) [Investima 10] nimetab [oma] juhatuse liikmeteks ühe või mitu sõltumatut kolmandat isikut, välja arvatud kõik isikud, kes kuuluvad [Segexi] või [Lagardère'i] kontserni;

[…]

e) [Investima 10] põhikiri annab juhatuse liikmele ainuvolitused samades valdkondades, kus juhatusel on käesoleva lepingu alusel kohustused komisjoni […] või iga muu konkurentsiameti ees ning milles võib sõltumatu kolmanda isiku juhatuse liikmeks nimetada […]”

14 20. detsembril 2002 moodustati Investima 10 juhatus ning B, ettevõtja S esimees, nimetati „sõltumatu kolmanda isikuna" võõrandamislepingu artikli 4 lõike 1 punkti ii alapunkti e tähenduses juhatuse liikmeks.

15 Ecrinvest 4 ja ettevõtja S vahel 19. detsembril 2002 allkirjastatud lepingu artikli 2 lõige 2 täpsustab oma esimeses lõigus, et äriühingult saadud volituse alusel tegutseb B Investima 10 ja sihtvara huvides ning eelkõige kohustub säilitama nende elujõulisuse, majandusliku väärtuse ja konkurentsivõime.

16 Sel eesmärgil on selle lepingu artikli 2 lõike 2 teises lõigus täpsustatud, et B peab jälgima ja tagama, et Investima 10 juhatus järgiks:

„i) […] võõrandamislepingu artiklis 4 esinevaid tingimusi, mis käsitlevad […] põhimõtteid vara heaperemeheliku valdamise kohta, mille järgimist nõutakse nii juhatuselt kui äriühingu juhtorganitelt eesmärgiga säilitada kogu võõrandatud vara jätkusuutlikus ja väärtus.

[…]".

17 Lagardère esitas 14. aprillil 2003 vastavalt nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4064/89 (kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle; parandus EÜT 1990, L 257, lk 13; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31), mida on muudetud nõukogu 30. juuni 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1310/97 (EÜT L 180, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 164), artikli 4 lõikele 1 komisjonile teatise VUP-lt sihtvara kavandatava omandamise kohta.

18 Kuna komisjon leidis oma 5. juuni 2003. aasta otsusega, et teatatud kavandatav koondumine tekitab tõsiseid kahtlusi kokkusobivuses ühisturuga, siis alustas ta määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punkti c alusel selle koondumise põhjaliku uurimise menetlust.

19 Poolte menetlusdokumentidest nähtub, et Investima 10 kujundati 14. oktoobril 2003 ümber Editis SA-ks.

20 Komisjon saatis 27. oktoobril 2003 Lagardère'ile vastuväiteteatise, milles tõi välja teatatud kavandatavast koondumisest tulenevad konkurentsiprobleemid ning millele Lagardère vastas sama aasta 17. novembril.

21 Seejärel esitas Lagardère komisjonile 2. detsembril 2003 rea parandusmeetmeid, mis seisnesid kohustustes sihtvara edasi võõrandada.

22 Komisjoni 7. jaanuari 2004. aasta otsus 2004/422/EÜ (juhtum COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (ELT L 125, lk 54) (edaspidi „7. jaanuari 2004. aasta otsus"), mis on vastu võetud määruse nr 4064/89 artikli 8 lõike 2 alusel, sätestab:

„Artikkel 1

Tunnistada teatatud koondumine, mida on muudetud 21. detsembri 2003. aasta kohustuste paketiga, millega Lagardère omandab täieliku kontrolli VUP, nüüd nimega Editis, [sihtvara] üle, ühisturuga ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga kokkusobivaks.

Artikkel 2

Artikkel 1 on kohaldatav tingimusel, et Lagardère peab kinni II lisas loetletud kohustustest.

Artikkel 3

Käesolev otsus on seatud sõltuvusse tingimusest, et Lagardère täidab täielikult II lisas kirjeldatud teisi kohustusi."

23 II lisas esinevate kohustuste lõike 1 alusel võtab Lagardère endale kohustuse edasi võõrandada kogu Editise vara (edaspidi „edasivõõrandatav vara"), välja arvatud selles lõikes konkreetselt loetletud vara (edaspidi „säilitatav vara").

24 Edasivõõrandatav vara moodustab umbes 60–70% VUP ülemaailmsest käibest ning 70–80% VUP käibest lubatud koondumisega seotud prantsuskeelse kirjastuse turul (edaspidi „koondumine").

25 Lagardère'i kohustuste lõige 2 täpsustab, et säilitatava vara üksikasjad on välja toodud nimetatud kohustuste lisas 1.

26 Kohustuste lõike 3 kohaselt võtab Lagardère kohustuse sõlmida konfidentsiaalsena hoitud tähtaja jooksul alates konkurentsiameti tingimusliku otsuse saamisest edasivõõrandamise lepingud, mida ei ole võimalik muuta ega tühistada, ning edasivõõrandamise alates lepingu sõlmimisest konfidentsiaalsena hoitud tähtaja jooksul ellu viima.

27 Lagardère'il on tema kohustuste lõike 10 tähenduses kindlaksmääratud valikukriteeriumidest lähtudes õigus valida edasivõõrandatava vara ülevõtja:

„Selleks, et säilitada asjassepuutuvatel turgudel tõhus konkurents, võtab teatav pool endale kohustuse võõrandada edasivõõrandatav vara ühele või mitmele omandajale, kes on teatavast poolest sõltumatu ja vastab järgmistele tingimustele:

a) Lagardère'il puudub omandaja või omandajate suhtes otsene või kaudne oluline huvi;

b) Omandaja või omandajad on elujõulised ja -võimelised ettevõtjad, kellel on majanduslikud stiimulid tõhusa konkurentsi säilitamiseks ja arendamiseks, ilma et selline sõnastus välistaks *a priori* mõne tööstusettevõttest või finantsinvestorist omandaja kategooria;

c) Lisaks ei või võimaliku omandaja poolne edasivõõrandatava vara terviklik või selle osa omandamine tuua kaasa uusi konkurentsiprobleeme ega ohustada kohustuste tähtaegset täitmist. Teatav pool peab olema võimeline komisjonile tõendama, et omandaja vastab kohustuste tingimustele ning et võõrandatud vara tervikuna või osa sellest on võõrandatud vastavalt käesolevatele kohustustele;

d) Omandaja või omandajad on saanud, või on mõistlik arvata, et nad saavad kõik võõrandatud vara omandamiseks ja kasutamiseks vajalikud load."

28 Lagardère'i kohustuste lõige 14 täpsustab, et komisjon peab valitud omandaja või omandajad heaks kiitma ning taotlus kõne all olevatele isikutele heakskiidu saamiseks peab sisaldama vajalikku teavet, mis võimaldab komisjonil kontrollida, et nende kandidatuur vastab lõikes 10 määratletud tingimustele, millele on eespool punktis 27 viidatud.

29 Lagardère kohustus määrama järelevalveisiku, kes vastab järgmistele kohustuste lõikes 15 kindlaksmääratud tingimustele:

„Teatav pool nimetab järgnevalt määratletud ülesannete täitmiseks järelevalveisiku. Järelevalveisik peab olema Lagardère'ist ja Editist sõltumatu, omama oma kohustuste täitmiseks vajalikku kvalifikatsiooni, näiteks olema panganõustaja, konsultant või audiitor, ning tal ei tohi olla huvide konflikti. Lagardère tasustab järelevalveisikut viisil, mis ei kahjusta tema kohustuste nõuetekohast täitmist ega sõltumatust."

30 Lagardère'i kohustuste lõige 9 näeb järgmiselt ette vara lahususe eest vastutava juhi (Hold Separate Manager) nimetamise:

„Teatav pool nimetab [vara lahususe eest vastutava juhi], kes vastutab järelevalveisiku kontrolli all olles võõrandatud vara haldamise eest. [Vara lahususe eest vastutav juht] peab võõrandatud vara haldama sõltumatult ja tavapärase majandustegevuse käigus selleks, et tagada selle majanduslik elujõulisus, kaubeldavus, konkurentsivõime ja sõltumatus säilitatavast varast ja Lagardère'i teistest tegevustest. Juhul kui Editise mõne tütarettevõtja, mis on võõrandamise kohustuse esemeks, juhtorgani liige lahkub ametist, on [vara lahususe eest vastutaval juhil] õigus järelevalveisiku kontrolli all talle õigusjärglane määrata."

31 Selle kohased järelevalveisiku ülesanded on määratletud Lagardère'i kohustustes:

„20. Järelevalveisiku sekkumise eesmärk on tagada käesolevate kohustuste täitmine. Komisjon esitab järelevalveisikule omal algatusel või järelevalveisiku või teatava poole palvel kõik käesolevate kohustuste täitmise tagamiseks vajalikud juhised.

21. Järelevalveisiku ülesanded on:

a) tagada, et võõrandatud vara säilitatakse ja hallatakse eraldi struktuuriüksusena, eraldatuna ja sõltumatuna säilitatavast varast ja Langardère'i teistest tegevustest kuni võõrandatud vara edasivõõrandamise hetkeni;

b) tagada, et [vara lahususe eest vastutav juht] säilitab võõrandatud vara elujõulisuse ja kaubeldavuse ning võõrandatud vara haldamise ja kasutamise tavapärase majandustegevuse käigus vastavalt eelnevale praktikale kuni võõrandatud vara edasivõõrandamise hetkeni;

c) tagama vajalike meetmete võtmise selleks, et teatav pool ei saaks mingit konkurentsist lähtuvat konfidentsiaalsest teavet võõrandatud vara kohta, välja arvatud teave, mis on vajalik võõrandatud vara parimatel võimalikel tingimustel võõrandamiseks vastavalt käesolevatele kohustustele;

d) tagama, et ümberstruktureerimismeetmed oleksid teostatud vastavalt käesolevatele kohustustele, olema teadlik Lagardère'i ja Editise vahel varade lahutamise suhtes käimasolevate läbirääkimiste sisust ning vajadusel osalema nendel läbirääkimistel;

[…]

f) tagama üldiselt võõrandatud vara täieliku majandusliku ja konkurentsivõimelise väärtuse säilitamise ning võtma selleks kõik vajalikud meetmed;

g) tagama üldiselt käesolevate kohustuste rahuldava täitmise teatava poole poolt."

32 Lisaks täpsustab kohustuste lõige 24 järgmist:

„Lagardère'i ja Editise vaheliste lahkarvamuste korral, mis puudutavad käesolevate kohustuste täitmiseks vajalikke ümberstruktureerimismeetmeid, võib üks või teine pool teavitada sellest järelevalveisikut tähitud kirja teel, mille koopia tuleb saata teisele poolele. Pärast poolte arvamuste ärakuulamist vajalike ümberstruktureerimismeetmete ulatuse kohta, mis toimub lähtuvalt võistlevuse põhimõttest, annab järelevalveisik soovituse. Järelevalveisik esitab komisjonile aruande, millega teavitab oma soovitusest. Lagardère'i ja Editise vahelise lahkarvamuse püsimise korral võib üks või teine pool paluda komisjonil pärast poolte arvamuste ärakuulamist, mis toimub lähtuvalt võistlevuse põhimõttest, määrata vajalike ümberstruktureerimismeetmete ulatus."

33 Lõpuks sätestab Lagardère'i kohustuste osa „Editise õigusliku vormi ümberkujundamine":

„30. Pärast seda kui komisjon on uue põhikirja heaks kiitnud, kujundab teatav pool Editise ümber *société par actions simplifiée*'ks (lihtsustatud vormis aktsiaselts). Õigusliku vormi ümberkujundamise tagajärjel koosnevad Editise juhtimisorganid […] president-peadirektorist, kes täidab [vara lahususe eest vastutava juhi] kohustusi, ning nõukogust, mis koosneb kolmest […] eespool lõikes 15 osutatud järelevalveisiku esindajast ja kahest […] Lagardère'i esindajast.

31. *Société par actions simplifiée* tegevust korraldatakse lähtuvalt järgmistest põhimõtetest:

a) Editise juhatuse tegevust eespool määratletud ülesannete raames koordineerib Editise president-peadirektor järelevalveisiku kontrolli all;

b) Nõukogu teostab järelevalvet säilitatud vara haldamise üle ning tal on selle raames õigus saada kõikvõimalikku teavet selle vara kohta;

c) Võõrandatud varaga seoses on nõukogul järelevalveisiku kontrolli all õigus saada kõikvõimalikku teavet kõigi otsuste või sündmuste kohta, mis võivad mõjutada Lagardère'i omandihuve võõrandatud vara puhul, eelkõige järgmist teavet: jooksvad majandustulemused, investeerimisotsused, vara väärtusega üle 200 000 euro müük või omandamine, otsused, mis mõjutavad äriühingu kohustusi ja igat liiki tagatisi, samuti kõik strateegilised otsused või otsused, mis väljuvad igapäevase majandustegevuse raamest. Järelevalveisik tagab siiski, et Lagardère'ile ei avaldata võõrandatud vara puudutavat konfidentsiaalset kaubanduslikku või tehingutega seotud teavet, sealhulgas vajaduse korral sellist teavet, mis on mainitud eelmises lauses.

32. Ajavahemikul, mis jääb komisjoni poolt teatatud koondumise heakskiitmise otsuse vastuvõtmise ja Editise *société par actions simplifiée*'ks ümberkujundamise vahele, jätkavad Editise juhtimist tegelikult ametis olevad juhtimisorganid koostöös järelevalveisikuga. Sel ajavahemikul on Lagardère'il Editise aktsionärina õigus saada kõikvõimalikku teavet säilitatud vara kohta. Võõrandatud vara osas tagab järelevalveisik Lagardère'ile eespool lõike 31 punktis c osutatud teabe kättesaadavuse."

34 Komisjon nõustus 5. veebruaril 2004:

– A. K. nimetamisega vara lahususe eest vastutavaks juhiks ning kiitis heaks talle 30. jaanuaril 2004 esitatud eelnõu, milles määratletakse vara lahususe eest vastutava juhi ülesanded;

– ettevõtja S, keda esindas tema juhatuse esimees B, nimetamisega järelevalveisikuks ja kiitis heaks talle 30. jaanuaril 2004 esitatud eelnõu, milles määratletakse järelevalveisiku ülesanded.

35 Lagardère nimetas 9. veebruaril 2004 ettevõtja S järelevalveisikuks.

36 Editis kujundati Lagardère'i kohustuste lõiget 30 kohaldades 25. märtsil 2004 ümber *société par actions simplifiée*'ks, alates millest oli selle juhtorganiks lisaks president-peadirektorile, kes teostab vara lahususe eest vastutava juhi ülesandeid, nõukogu, mis koosnes kolmest järelevalveisiku esindajast ja kahest Lagardère'i esindajast.

37 Paljud ettevõtjad, sealhulgas hageja võtsid Lagardère'iga ühendust sooviga edasivõõrandatav vara omandada.

38 Hageja väljendas selle tehingu vastu oma huvi. Ta saatis Lagardère'ile 28. aprillil 2004 ülevõtmiseks oma pakkumise.

39 Lagardère teatas 19. mai 2004. aasta pressiteates, et ta on saanud ostupakkumised viielt võimalikult omandajalt, sealhulgas hagejalt, ning andis kuni 25. mai 2004. aasta kesköönі ainuõiguse omandamiseks ühele neist, Wendel Investissement SA-le (edaspidi „Wendel").

40 28. mail 2004 sai valmis Lagardère'i ja Wendeli vahelise edasivõõrandatava vara müügilepingu projekt.

41 Lagardère palus oma 4. juuni 2004. aasta kirjaga komisjonil Wendel selle vara omandajana heaks kiita.

42 Ettevõtja S esitas 5. juulil 2004 komisjonile oma koondaruande, milles järeldas, et Wendeli kandidatuur vastab Lagardère'i kohustuste lõikes 10 määratletud heakskiitmise kriteeriumitele.

43 Pärast seda kui komisjon oli tunnistanud, et Wendel vastab Lagardère'i kohustuste lõikes 10 kindlaks määratud heakskiitmise tingimustele, andis ta oma 30. juuli 2004. aasta otsusega (2004) D/203365 Wendelile nõusoleku edasivõõrandatav vara omandada.

44 See otsus võeti vastu vastavalt Lagardère'i kohustuste lõikele 14 ning eespool mainitud heakskiitmise taotluse, sellele lisatud müügilepingu projekti, ettevõtja S aruande, Lagardère'i ja Wendeli kirjalike vastuste alusel komisjoni teabenõudele, teabe alusel, mille Wendel esitas koosolekul komisjoni teenistusega ning arvamuste vahetuse alusel Wendeli kandidatuuri kohta, mis toimus Editise personali esindajate ja kolmandate huvitatud isikutega.

45 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. juulil 2004, paludes tühistada 7. jaanuari 2004. aasta otsus (kohtuasi T-279/04).

46 Hageja palvel saatis komisjon talle 27. augustil 2004 faksiga otsuse, millega Wendelile antakse edasivõõrandatava vara omandamiseks nõusolek.

47 Selle vara, mis kandis nime „Nouvel Editis", omandi üleminek Wendelile toimus 30. septembril 2004.

Menetlus

48 Hagiavaldusega, mis saabus 8. novembril 2004, esitas hageja 30. juuli 2004. aasta heakskiitva otsuse (edaspidi „30. juuli 2004. aasta otsus") peale käesoleva tühistamishagi.

49 Täna tehtud kohtuotsusega jättis Üldkohus (kuues koda) rahuldamata tühistamishagi, mille hageja kohtuasjas T-279/04 esitas 7. jaanuari 2004. aasta otsuse peale.

50 Wendel ja Lagardère taotlesid Üldkohtu kodukorra artikli 115 alusel vastavalt 25. jaanuaril ja 24. märtsil 2005 esitatud avaldustega luba komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astuda.

51 Hageja palus 3. märtsil ja 18. aprillil 2005 esitatud avaldustega esiteks, et hagi lisaks olevad teatud dokumendid ja selle dokumendi ning kostja vastuse teatud katkendid jäetaks Wendelile ja Lagardère'ile menetlusdokumentide ärakirjade saatmisel välja,

ning teiseks koostada edastamiseks asjaomaste dokumentide mittekonfidentsiaalsed versioonid.

52 11. mai ja 25. oktoobri 2005. aasta määrustega lubas neljanda koja esimees Lagardèrel ja Wendelil komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astuda ning andis Üldkohtu kohtukantseleile juhise neile menetlusdokumentide mittekonfidentsiaalsed versioonid saata.

53 Lagardère vaidlustas 10. juunil 2005 Üldkohtu kohtukantseleisse saabunud avaldusega hageja esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse.

54 Lagardère ja Wendel esitasid oma menetlusse astuja seisukohad 16. septembril 2005 ja 27. aprillil 2006.

55 Hageja esitas vastusena oma märkused 8. novembril 2005 ja 4. juulil 2006 saabunud seisukohtades.

56 Neljanda koja esimees jättis 19. juuni 2007. aasta määrusega hageja esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse Lagardère'd puudutavas osas rahuldamata ja andis Üldkohtu kohtukantseleile juhise saata Lagardère'le asjaomaste dokumentide originaalversioonid.

57 Kuna Üldkohtu kodade koosseis on muutunud, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd kuuenda koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi 24. oktoobril 2008 sellele kojale.

58 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (kuues koda) avada suulise menetluse ning esitas menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused. Pooled vastasid nendele küsimustele määratud tähtaja jooksul.

59 Poolte suulised avaldused ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 28. jaanuari 2010. aasta kohtuistungil.

60 Üldkohus tühistas 9. juuni 2010. aasta kohtuotsusega kohtuasjas T-237/05: Éditions Odile Jacob *vs.* komisjon (EKL 2010, lk II-2245) komisjoni 7. aprilli 2005. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) võimaldada juurdepääsu teatud dokumentidele, et neid käesoleva hagi raames oma nõuete toetuseks kasutada.

61 Hageja palus oma 21. juunil 2010 esitatud kirjas lükata edasi käesolevas asjas lahendi tegemine mõistliku tähtaja võrra, arvates komisjoni poolt asjaomaste dokumentide edastamisest.

Poolte nõuded

62 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada 30. juuli 2004. aasta otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja Lagardère'ilt.

63 Komisjon, keda toetavad Lagardère ja Wendel, palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

64 Hageja tugineb oma hagi toetuseks neljale väitele, mis on vastavalt sellised, et esiteks rikkus komisjon oma kohustust kontrollida kandidaatide valimist edasivõõrandatava vara ülevõtmisel, teiseks andis Wendelile nõusoleku aruande alusel, mille koostas Editise, Lagardère ja Wendeli järelevalveisik, kes ei olnud sõltumatu, kolmandaks rikkus tema suhtes kohaldatavat põhjendamiskohustust ning neljandaks tegi ilmse hindamisvea Wendeli kandidatuuri vastavuse osas Lagardère kohustuste lõike 10 punktis b määratletud edasivõõrandatava vara ülevõtja heakskiitmise tingimustele.

65 Esimesena tuleb uurida teist väidet, milles hageja väidab, et 30. juuli 2004. aasta otsus võeti vastu Editise mittesõltumatu järelevalveisiku poolt koostatud aruande alusel.

Poolte argumendid

66 Hageja väidab, et kui Lagardère nimetas oma kohustuste lõike 15 alusel 9. veebruaril 2004 järelevalveisikuks ettevõtja S, mida esindas selle esimees B, oli B alates 20. detsembrist 2002 Investima 10 – alates 14. oktoobrist 2003 Editis, nagu on osutatud eespool punktis 19 – juhatuse liige.

67 Hageja leiab, et B-le oli Editise juhina antud kolmandate isikute suhtes ulatuslikud juhatuse liikmete volitused, siis ei olnud ta vastupidi nimetatud lõikes 15 ette nähtule Editisest sõltumatu.

68 Sõltumatu järelevalveisiku ülesannete teostamine, mis kohustab komisjoni nimel ja arvel teostama vara edasivõõrandamise üle kontrolli, tähendab nimelt, et kõne all oleval isikul puudub igasugune seos ettevõtjaga, kelle vara võõrandamise üle ta järelevalvet peab teostama, ning *a fortiori* tal puudub selle ettevõttega igasugune rahaline suhe. Ometi oli B poolt juhatuse liikme ülesannete teostamine tasustatud.

69 Lisaks oli B Editise juhatuse liige kuni 25. märtsini 2004 ning teostas seega alates 9. veebruarist 2004 kuni selle kuupäevani samaaegselt kahte ülesannet, mis seisnesid vastavalt Editise Lagardère'ile võõrandamise ja hiljem edasivõõrandatava vara kolmandale isikule müügi üle kontrolli teostamises.

70 Lõpuks, isegi pärast B Editise juhatuse liikme kohalt lahkumist jäi ta tingimata Editisega seotuks, kuna teda võib veel mitme aasta jooksul aktsionäride ja kolmandate isikute poolt tsiviil- ja kriminaalvastutusele võtta.

71 Ainuüksi kahtluse olemasolu järelevalveisiku sõltumatuse suhtes on piisav selleks, et edasivõõrandatavat vara puudutav menetlus ning seega 30. juuli 2004. aasta otsus oleks tühine. Nimelt on järelevalveisiku hindamisaruanne ülevõtja kandidatuuri kohta peamine ja otsustav element komisjon otsuse puhul, kas kõne all olev isik tuleb heaks kiita või mitte.

72 Ilma et see seaks kahtluse alla järelevalveisiku enda rolli edasivõõrandatavat vara puudutavas menetluses, oli tema aruande järeldustel kindlasti määrav mõju 30. juuli 2004. aasta otsuse suhtes. Piisab, kui võrrelda järelevalveisiku aruande järeldusi ning 30. juuli 2004. aasta otsust, et nentida, et viimase sisu tuleneb otse aruande tekstist, mis kujutab peamist osa kõigist punktidest.

73 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu. Ta meenutab, et kui VUP läks NBP kontrolli alla, siis B, kes oli ettevõtja S esimees, nimetati võõrandamislepingu artikli 4 lõike 1 punkti ii alusel Investima 10, mis on sihtvara omav NBP tütarettevõtja, juhatuse liikmeks.

74 Kuna kõne all olev isik vastutas Investima 10, nüüd Editis, juhatuse kohustuste täitmise eest sõltumatu kolmanda isikuna pädevate konkurentsiametite ees, siis on tema kohustused sarnased neile kohustustele, mis on järelevalveisikul Lagardère'i kohustuste lõike 15 kohaselt.

75 Pärast seda kui ettevõtja S tema esimehe B isikus nimetati järelevalveisikuks, kes vastutab Lagardère'i edasivõõrandamise kohustuste üle kontrolli teostamise eest, hiljem selle üle, et Lagardère saab kontrolli Editise üle, jätkas B ajutiselt oma kohustuste täitmist Editise kolmandast sõltumatust isikust juhatuse liikmena, kes sai tasu NBP käest, kuna kõne all oleval isikul oli Editise kohta selles ametis omandatud teadmised.

76 Ilma et see looks sõltuvussuhte B ja Editise vahel, oli B kohalolek selles juhatuses täielikult 7. jaanuari 2004. aasta otsuse ja Lagardère'i kohustustega kooskõlas. Eesmärk oli hoida ära Lagardère mõju Editise juhtimisele üleminekuperioodil, mille jooksul, alates sellest kui NBP saavutas kontrolli VUP üle, pidid paikapandud juhtimisorganid vastavalt Lagardère'i kohustuste lõikele 30 jääma ametisse kuni Editise ümberkujundamiseni *société par actions simplifiée*'ks, mis toimus 25. märtsil 2004.

77 B nimetamine Editise nõukogu liikmeks 25. märtsil 2004 – kuupäev, millal edasivõõrandatava vara omand Wendelile üle läks – oli samuti Lagardère'i kohustustega kooskõlas. Lõige 30 täpsustas, et järelevalveisiku esindajatel pidi nõukogus olema enamus, kindlustamaks et kolmas sõltumatu isik – järelevalveisik – tagaks, et Lagardère ei mõjuta Editise juhtimist.

78 Ettevõtja S nimetati oma esimehe isikus järelevalveisikuks alles pärast Editise võõrandamist NBP-lt Lagardère'ile ning kogu eelnev ja hilisem seos ettevõtja S ja NBP vahel ei ole asjasse puutuv selleks, et tema sõltumatust Editise suhtes hinnata, kuna kohustuste täideviimise staadiumis ei olnud NBP-l enam Editise üle kontrolli. Võimalik seos järelevalveisiku ja NBP vahel, kes oli vara eelmine omanik, kelle koondumine kiideti tingimuslikult heaks, ei olnud selline, et oleks seadnud ohtu edasivõõrandamise teostamise, mille eemärk oli kõrvaldada konkurentsiprobleemid, mis tulenesid selle sihtvara liitmisest Lagadère'i varaga.

79 Komisjoni sõnul järeldas hageja, et järelevalveisik ei ole Editisest sõltumatu üksnes asjaolu põhjal, et ta ei katkestanud Editisega kõiki sidemeid ja kontakte. Komisjoni poolt järelevalveisiku puhul nõutava tingimuse – sõltumatus Editisest – eesmärk oli siiski tagada, et edasivõõrandatava vara ülevõtja kandidatuuri üle teostatav kontroll

põhineks vaid selle vara elujõulisusel ja konkurentsivõimel, välistades isiklikud kaalutlused. Seega ei saa tõhusalt ette heita, et järelevalveisikul oli huvi tegutseda Editise kasuks, kuna see kujutab endast vajalikku tingimust kohustuste täielikuks täitmiseks ja tõhusa konkurentsi säilitamiseks.

80 Selleks et järelevalveisiku sõltumatuse puudumine – eeldades, et see on tõendatud – tooks kaasa 30. juuli 2004. aasta otsuse tühistamise, tuleb igal juhul ka tõendada, et selline rikkumine tõi kaasa selle, et kõne all olev isik koostas aruande, mis ei olnud objektiivne, ning et sellel aruandel oli nimetatud otsuse sisu suhtes otsustav mõju.

81 Niisiis ei ole hageja mitte ainult jätnud esitamata kõik tõendid selle kohta, et järelevalveisik koostas eksliku või suunitletud aruande, vaid ta ei ole ka mingil viisil tõendanud, et sellel dokumendil oli 30. juuli 2004. aasta otsuse suhtes otsustav mõju.

82 Võõrandatava vara omandaja heakskiitva otsuse tarvis oli järelevalveisiku ülesandeks anda lihtsalt hinnang omandaja kohta ning osutada, kas tema arvates vastab ta kohustustes kindlaksmääratud tingimustele. Tegelikkuses võttis komisjon 30. juuli 2004. aasta otsuse vastu mitte ainult või otsustavalt järelevalveisiku aruande alusel, vaid kogu olemasoleva teabe põhjal, mille hulgas olid ka järelevalveisiku poolt esitatud andmed.

Üldkohtu hinnang

83 Lagardère'i kohustuste lõike 15 kohaselt peab tema poolt nende kohustuste rahuldava täitmise jälgimiseks nimetatud järelevalveisik olema tema ja Editise suhtes „sõltumatu […] ja tal ei tohi ole huvide konflikti". Samuti oli täpsustatud, et „Lagerdère maks[is] järelevalveisikule tasu sellisel viisil, et see ei kahjusta tema kohustuste nõuetekohast täitmist ega sõltumatust".

84 Tuleb meenutada, et pärast seda, kui NBP nõustus Lagardère'i asendama, et omandada ajutiselt vahendajate Segex ja Ecrinvest 4 – tütarettevõtjad, mille üle NBP omab 100-protsendilist kontrolli – kaudu sihtvara, sõlmisid need tütarettevõtjad Lagardère'iga 3. detsembril 2002 võõrandamislepingu, millega antakse Lagardère'ile tingimusel, et komisjon on koondumise eelnevalt heaks kiitnud, üle Investima 10 – mis on Ecrinvest 4 100-protsendilise osalusega tütarettevõtja, mis omakorda on Segex'i 100-protsendilise osalusega tütarettevõtja – kogu aktsiakapital ning millega Lagardère omandab 20. detsembril 2002 VUP sihtvara.

85 Investima 10 kui sihtvara omanik nimetas 20. detsembril 2002 võõrandamislepingu artikli 4 lõike 1 punkti ii alapunkti c alusel B kui ettevõtja S esimehe selle sätte tähenduses oma juhatuse liikmeks kolmanda sõltumatu isikuna artikli 4 lõike 1 punkti ii alapunkti e tähenduses.

86 Juhatuse liikmena, kellele maksis tasu NBP, anti B-le „ainuõiguslikult" võõrandamislepingu artikli 4 lõike 1 punkti ii alapunkti e alusel „volitused valdkondades […], kus juhatusel on [võõrandamis]lepingu alusel kohustused komisjoni […] ees."

87 Lisaks nimetas Lagardère 7. jaanuari 2004. aasta otsuse II lisaks olevate kohustuste lõike 15 alusel 9. veebruaril 2004 ettevõtja S järelevalveisikuks, kes kohustus kohustuste lõike 21 punkti g alusel „tagama, [et Lagardère viib edasivõõrandatava vara võõrandamise rahuldaval viisil ellu]" ning Lagardère maksis talle selle eest tasu. B oli sel hetkel ettevõtja S esimees ning komisjon tunnistas, et B on täitnud selliseid järelevalveisiku ülesandeid, nagu on sätestatud 7. jaanuari 2004. aasta otsuses.

88 Seega määrati ettevõtja S Lagardère'i kohustuste lõike 15 tähenduses järelevalveisikuks ning selle esimees täitis sellest ametikohast tulenevaid kohustusi, isegi kui see sama isik oli Investima 10, mis hiljem muutus Editiseks, juhatuse liige.

89 Lisaks täitis B üheaegselt nii Editise juhatuse liikme kui ka järelevalveisiku ülesandeid 9. veebruarist 2004, mis on ettevõtja S järelevalveisikuks nimetamise kuupäev, kuni 25. märtsini 2004, mis on Editise ümberkujundamise *société par actions simplifiée*'ks kuupäev.

90 Nimelt jätkasid vastavalt Lagardère'i kohustuse lõikele 32 7. jaanuari 2004. aasta otsuse vastuvõtmisest kuni 25. märtsini 2004, mil Editis kujundati ümber *société par actions simplifiée*'ks, Editise juhtimist ametisolevad juhtorganid.

91 Vastusena Üldkohtu küsimusele täpsustas komisjon, et B täitis Investima 10/Editise juhatuse liikme ülesandeid vastavalt sel ajal kohaldatavale Prantsuse äriseadustikule (code de commerce français) ning seega ei välistanud kõne all olevale isikule kolmanda sõltumatu isikuna juhatuses antud kohustuste täitmine seda, et see isik täidab seadusjärgseid kohustusi, mis äriühingu juhatuse liikmetele on selle õigusaktiga pandud.

92 Selle seadustiku artikli L 225-64 esimese lõigu esimese lause kohaselt on niisiis „juhatusele […] antud laiaulatuslik volitus kõigil asjaoludel tegutseda äriühingu nimel".

93 Enne seda, kui ettevõtja S selle esimehe B isikus nimetati järelevalveisikuks, oli B Editise juhtorgani liige ja jäi selleks ka enam kui üks kuu pärast seda nimetamist.

94 Kuna B oli Investima 10 (vahepeal muutunud Editiseks) juhatuse liige kuupäeval, mil järelevalveisikuks määrati ettevõtja S, mille esimees B oli, ning kuna B täitis pärast seda samaaegselt nii juhatuse liikme kui järelevalveisiku ülesandeid, mille eest ta ettevõtjas S vastutas, siis oli B sõltuvuses Editisest ulatuses, mis võib seada kahtluse alla neutraalsuse, mida ta järelevalveisiku ülesandeid täites tõendama peab.

95 Tuleb lisada, et kuna järelevalveisik kohustus Lagardère'i kohustuste lõike 21 punkti g alusel tagama, et Lagardère viib edasivõõrandatava vara võõrandamise rahuldaval viisil täide, ning ta sai selle eest Lagardère'ilt tasu, siis pidi ettevõtja S, kes tegutses oma esimehe B kaudu, tagama, et Lagardère võõrandab edasivõõrandatava vara kooskõlas Lagardère'i kohustuste lõikes 1 nimetatuga.

96 Komisjoni sõnul kujutas see tehing endast iseenesest „varade eriti delikaatset lahutamist enne nende võõrandamist Lagardère'i poolt kolmandale isikule".

97 Eelkõige pidi järelevalveisik Lagardère'i kohustuste lõike 21 punkti d alusel „tagama, et ümberstruktureerimismeetmed oleks teostatud vastavalt [Lagardère'i] kohustustele", ning ta pidi „olema teadlik Lagardère'i ja Editise vahel varade lahutamise suhtes käimasolevate läbirääkimiste sisust ning vajadusel nendel läbirääkimistel osalema".

98 Nende samade kohustuste lõike 24 kohaselt pidi järelevalveisik Lagardère'i ja Editise vaheliste lahkarvamuste korral, mis puudutavad […] „ümberstruktureerimismeetmeid", andma soovituse, mis toimub „pärast poolte arvamuste ärakuulamist vajalike ümberstruktureerimismeetmete ulatuse kohta, mis toimub lähtuvalt

võistlevuse põhimõttest", ning saatma komisjonile aruande, millega teavitab viimast oma soovitusest.

99 Toimikust nähtub, et sellised lahkarvamused Lagardère'i ja Editise vahel leidsid tegelikkuses aset. Nimelt kinnitas komisjon oma vastureplиigis, et ta sai pidevalt teavet Lagardère'i tekitatud pingete kohta, kuna ta soovis Editise varale anda palju laiema ulatuse kui see, mille 7. jaanuari 2004. aasta otsus lubas tal säilitada. Komisjon märkis ka, et järelevalveisik pidi paljudel juhtudel vastu seisma Lagardère'ile edasivõõrandatava varaga seotud huvide kaitseks pärast seda, kui ta oli eelnevalt komisjoniga konsulteerinud.

100 Niisiis mõjutas asjaolu, et B täitis juhatuse liikme ülesandeid äriühingus, kes oli kogu Editise vara omanik, sõltumatust, mida kõnealune isik pidi tõendama, kui ta koostas soovitusi vajalike ümberstruktureerimismeetmete kohta ja aruandeid, millega ta neist soovitustest komisjoni teavitas.

101 Nimelt, Ecrinvest 4 ja ettevõtja S vahel 9. detsembril 2002 sõlmitud lepingu artikli 2 lõike 2 esimese lõigu alusel pidi B alates 20. detsembrist 2002 tegutsema „äriühingult saadud volituse alusel Investima 10 ja sihtvara huvides ning eelkõige eesmärgiga säilitada nende elujõulisus, majanduslik väärtus ja konkurentsivõime".

102 Lisaks sellele pidi B sama lepingu artikli 2 lõike 2 teise lõigu kohaselt jälgima ja tagama, et Investima 10 juhatus järgiks võõrandamislepingu artiklis 4 sätestatud tingimusi, mis käsitlevad „põhimõtteid [siht]vara heaperemeheliku valdamise" kohta ning mille järgimist eesmärgiga „säilitada selle vara jätkusuutlikus ja väärtus" juhatuselt nõutakse.

103 Eespool punktist 92 tuleneb, et lisaks eriülesannetele, mis talle juhatuse poolt on antud ning mis seisnevad kohustuste täitmises, milleks komisjon või iga muu pädev konkurentsiamet võib juhatust võõrandamislepingu alusel kohustada, oli B Investima 10, hiljem Editis, juhatuse liikmena kindlasti seotud ka äriühingu juhatuse liikme seaduslike volituste teostamisega seoses kogu sihtvaraga, mida need kaks äriühingut teineteise järel omasid.

104 Sellest järeldub, et see, et B täitis 20. detsembrist 2002 kuni 25. märtsini 2004 Investima 10, hiljem Editis, juhtorgani liikme ülesanded huvides, milleks ta oli äriühingult saadud volituse alusel vastavalt „heaperemeheliku valdamise põhimõtetele" kohustatud, ei võimaldanud tal enam tagada, et ta on Lagardère'i kohustuste lõikes 15 osutatud sõltumatu järelevalveisiku ülesannete täitmisel sõltumatu.

105 Seega ei saa komisjon tõhusalt väita, et olles Editise juhatuse liige ning seejärel sõltumatu järelevalveisik, oli B poolt kolmanda sõltumatu isiku ülesannete täitmise eesmärk Lagardère'i takistada kõne all oleva vara haldamise mõjutamist, ning et järelevalveisikule ei saa ette heita, et tal oli huvi tegutseda Editise kasuks, kuna selline huvi kujutas endast vajalikku tingimust Lagardère'i kohustuste täielikuks täideviimiseks ja tõhusa konkurentsi säilitamiseks.

106 Kuna 7. jaanuari 2004. aasta otsusega anti Lagardère'ile luba säilitada piiratud kogus sihtvara, mis on loetletud kohustuste lõikes 1, siis jäi vastupidi järelevalveisiku ülesandeks tagada täiesti sõltumatult, et Lagardère täidab vastavalt sellele sättele ainult need kohustused sellise vara edasivõõrandamisel, mille puhul komisjon leidis, et

ainult nende võõrandamine on piisav, pidades kinni koondumise poolte lepinguvabadusest, säilitades tõhusa konkurentsi ja seega muutes selle tehingu kokkusobivaks ühisturuga.

107 Järelikult koostas hindamisaruande Wendeli kandidatuuri kohta edasivõõrandatava vara ostmiseks, millest lähtuvalt võeti vastu 30. juuli 2004. aasta otsus, järelevalveisik, kes ei vastanud Editisest sõltumatuse tingimusele, mida on nõutud Lagardère'i kohustuste lõikes 15 ja mis on määratletud 7. jaanuari 2004. aasta otsuse II lisas.

108 Mis puudutab aruande mõju 30. juuli 2004. aasta otsuse sisule, siis tuleb meenutada, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 5, paluti ettevõtjal S esitada komisjonile järelevalveisikuna aruanne, milles hinnatakse Wendeli kandidatuuri edasivõõrandatava vara omandamiseks lähtuvalt heakskiitmise tingimustest, mis on kindlaks määratud 7. jaanuari 2004. aasta otsuse lisaks olevate Lagardère'i kohustuste lõikes 10.

109 Lisaks nähtub 30. juuli 2004. aasta otsusest, et see otsus põhineb just eelkõige järelevalveisiku aruandel.

110 Isegi kui on tõsi, et 30. juuli 2004. aasta otsus ei põhine üksnes sellel aruandel, siis näib siiski, et sel dokumendil oli nimetatud otsuse suhtes otsustav mõju.

111 See, et 30. juuli 2004. aasta otsus on sisuliselt järelevalveisiku aruandest inspireeritud, tuleneb nimelt selle aruande ja selle otsuse võrdlevast uurimisest.

112 Selleks et tõendada Wendeli võimet säilitada ja arendada Nouvel Editist, rõhusid nii järelevalveisikust ettevõtja oma aruandes kui ka komisjon oma 30. juuli 2004. aasta otsuses Nouvel Editise „vähendatud ulatusele" ja Wendeli poolt Nouvel Editise jaoks vajalikele „juhtimis-, kirjastus- ja toetusressursside" säilitamisele.

113 Mõlemas dokumendis märgitakse samas sõnastuses, et Wendeli investeeringute väärtuse suurendamine hõlmab „Interforumi jaotuskeskuse kulude ümberkujundamist ja väljatöötamist".

114 Nii järelevalveisikust ettevõtja kui ka komisjon tuginesid Wendeli kapitali ainu- või enamusosaluse ümberjagamisele ja selle omandil põhinevale lähenemisele, mis on erinev traditsiooniliste investeerimisfondide lähenemisest, mis võimaldab arvata, et Wendeli poolt Editise suhtes võetud kohustused on pikemaajalised kui nende fondide lühiajalised perspektiivid.

115 Kui järelevalveisikust ettevõtja leiab, et Wendel on ülevõtja kandidaat, kes suudab Lagardère'i kohustused täita tähtaegselt, siis komisjon väidab, et Lagardère'i edasivõõrandatava vara omandamine Wendeli poolt ei tekita uusi konkurentsiprobleeme, mis võiksid aeglustada nende kohustuste täitmist.

116 Lõpuks, kui järelevalveisik leiab, et Wendeli investeeringute pikkus on ligikaudu 5–7 aastat, mis on vajalik ettevõtte „konsolideerimiseks", siis leiab komisjon omalt poolt, et Wendeli lähiajal „väljumine" Nouvel Editise kapitalist on ebatõenäoline ja et sellest näib „ettevõtja stabiliseerimiseks" piisavat.

117 Lisaks tugines komisjon ise mitmel korral järelevalveisikust ettevõtja aruande järeldustele, et vaielda vastuseks hageja neljandale tühistamisväitele vastu sellele, et ta tegi ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et Wendeli kandidatuur vastab Lagardère'i kohustuste lõike 10 punktis b määratletud heakskiitmise tingimustele.

118 Seega mõjutab tuvastatud õigusvastasus 30. juuli 2004. aasta otsuse õiguspärasust.

119 Seega tuleb see otsus tühistada, ilma et oleks vaja uurida tühistamishagi toetuseks hageja esitatud teisi väiteid.

Taotlus lahendi tegemise edasilükkamiseks

120 Nagu eespool toodust kogumis tuleneb, oli Üldkohtul esitatud nõuete, väidete ja argumentide alusel, mille pooled nii kirjaliku kui suulise menetluse käigus esitasid, võimalik teha hagi osas tarvilik otsus.

121 Seega tuleb hageja taotlus lahendi tegemise edasilükkamiseks jätta rahuldamata.

Kohtukulud

122 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

123 Kuna komisjon ja Lagardère on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja komisjonilt ja Lagardère'ilt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.

124 Kuna hageja ei ole Wendelilt kohtukulude hüvitamist nõudnud, kannab Wendel ainult enda kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Tühistada komisjoni 30. juuli 2004. aasta otsus (2004) D/203365, mis puudutab Wendel Investissement'ile antud nõusolekut omandada võõrandatud varad kooskõlas komisjoni 7. jaanuari 2004. aasta otsusega 2004/422/EÜ,

millega kuulutatakse koondumine ühisturuga ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga kokkusobivaks (juhtum COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP).

2. Jätta Euroopa Komisjoni ja Lagardère SCA kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Éditions Odile Jacob SAS kohtukulud.

3. Jätta Wendel Investissement'i kohtukulud tema enda kanda.

Meij Vadapalas Truchot

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. septembril 2010 Luxembourgis.

Allkirjad